

Grøndahl: Når det drejer sig om bevislig trang og nød på det sociale område, især hvor det er uforskyldt, er de uafhængige altid positivt indstillet.

Lovforslagets paragraffer er ikke mange, og de er meget udførligt behandlet i bemærkningerne til lovforslaget. I det under socialministeriet nedsatte familiepolitiske udvalg, som har behandlet spørgsmålet om reglerne i sociallovgivningen vedrørende bidrag til børns underhold, har det særlig været undersøgt, om bestemmelserne i lov af 31. maj 1961 om forskudsvis udbetaling af det offentlige af bidrag fra en af forældrene til et barns forsørgelse og lovens bestemmelser om bidragsunderstøttelse, altså bidrag til børn af enker og enkemænd, forældreløse børn m. fl., kan anses at være fyldestgørende. Udvalget har undersøgt spørgsmålet om størrelsen af bidrag og bidragsunderstøttelser, og indtægtsgrænsen for adgang til ydelser har også været drøftet. Alt dette har været belyst i en redegørelse foranlediget af socialministeren, og resultatet foreligger nu i dette lovforslag, dog minus indtægtsgrænsen.

Udvalget fremhæver, at der ikke i den nuværende lov er taget hensyn til stigning i reallønnen, men at man dog principielt må fastholde den nuværende tilknytning til pristalsreguleringen. Udvalget foreslår, at der tages hensyn til reallønstigningen og foreslår en stigning i normalbidraget på 25 pct. Det er vi absolut enige i.

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses det, at inddrivelsesprocenten for udlagte børnebidrag kun ligger på 75-80 pct. Her må der kunne sættes alvorligt ind med en mere pågående og energisk inkasso. Vi vil mene, at en sådan fremgangsmåde burde kunne få disse manglende 20-25 pct. til at svinde væsentligt ind, og derved vil det offentlige spare millionbeløb.

De uafhængige er velvilligt indstillet, men vil gerne se resultaterne af udvalgsbehandlingen.

Socialministeren (Bundvad): Jeg har den glæde at kunne takke samtlige ordførere for tilslutning til det foreliggende lovforslag. Ordførerne har væsentlig talt om den enlige mor, idet man forudsætter, at lovforslaget i særlig grad omhandler børn født uden for

ægteskab, men det er en meget snæver begrænsning af det problem, vi står over for. Det drejer sig også om børn født i ægteskab, men hvor ægteskabet er forlist, og det tal for børn er større end det for dem, der er født uden for ægteskab. Endvidere drejer det sig om enkebørn, om børn af folkepensionister og om invalidepensionistbørn. Det er altså hele dette felt, lovforslaget tager sigte på at skaffe en tiltrængt forbedring for.

Det er blevet nævnt af flere ordførere, bl. a. af det ærede medlem hr. Søren Andersen, at måske er skalaen for foreslåede forhøjelser ikke den rigtige; den skulle måske strammes noget til. Det ærede medlem hr. Erik A. Jensen var sådan set inde på samme betragtninger, men med andre ord. Jeg vil gerne sige, at det familiepolitiske udvalg har foreslået, at vi skulle højne det på én gang, men det kan jeg ikke gå ind for, hvis jeg også skal anlægge en økonomisk betragtning. Det ligger nu engang sådan, at selv om der er megen forståelse for sociale problemer i folketinget, så må selv socialministeren tage hensyn til den samlede økonomiske situation, og derfor er lovforslaget stillet således, at vi når det samme resultat, men strækker det over noget længere tid.

Jeg henleder opmærksomheden på bemærkningerne til lovforslaget, side 3, anden spalte nederst, hvor udgifterne står. Det første år 6,2 mill. kr., det næste år 12,3 mill. kr., det tredje 17,2 mill. kr. og det fjerde 23,4 mill. kr. Hvis jeg skulle have trukket det hele sammen, ville det jo have været en ganske betydelig udgift, så jeg mener altså, det er rigtigt, at vi går den vej, at vi skaffer den forbedring, vi anser for at være absolut nødvendig, men at vi samtidig tager hensyn til den samlede økonomi.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Erik A. Jensen, at når vi stiller bidragene i forhold til lønningerne, er det for at kunne indregne velstandsstigningen også på dette punkt.

Hvis vi gik den anden vej og søgte at beregne, hvad det koster at have et barn, kom vi ud for ret store vanskeligheder, fordi der er betydelig forskel fra mindrebedemlede familier til merebedemlede familier.